

Por: Laureano Mayán Taboada

Desde que comezou a publicarse esta Revista, vin colaborando con algún que outro artigo no que o contido baseábase, principalmente, en dar a coñecer os fins polos que esta Asociación foi creada.

Nunha ocasión foi a presentación do grupo e da revista. Noutra, un acróstico tamén sobre o grupo. Outro traballo chamado "O noso caixón do correo" e outro, entre verdadeiro e broma, chamado "Algo desta historia é certa". En fin, como Presidente, algún traballliño de colaboración.

Nembargantes, esta vez, voules a contar unha pequena historia que poden crela porque é certa.

Atopábame un día ollando para unha Illa (moi próxima a nosa ría) e foime o pensamento para ONS. De repente unha gran cantidade de verbas, con certo sentido poético, comezaron a xuntarse na miña mente.

Para non esquecerme delas, collín boli e papel e funas escribindo.

Ti es, Ons, un Sentimento

Ons, chámante hoxe.
Outros nomes tiveches, tamén.
AUNIOS, ONIÓNS, DONIOS, DONOS...
¿Tantos? Eu que sei...

Lembro a miña nenez
e os amoríos primeiros.
Lembro as terras traballar
e no mar os mariñeiros.

Aire e sol baten con forza.
Terra quente, auga fría.
Paraíso é a Illa que protexe
o pai da Virxe María.

Aínda que non estea en ti,
recuncho que me veu nacer,
mar afora, terra dentro,
nunca te hei de esquecer.

Con só pensar en ti
xa podó morrer contento.
Ti es máis ca unha Illa.
Ti es, ONS, un sentimento.

Ó meu entender funlle dando
forma e acabei facendo uns
versos.

Non teño idea sobre a poesía, ou
polo menos compoñela, e por iso
que pido perdón, con toda a miña
humildade, a aquelas persoas que
con coñecemento sobre o tema, se
decaten dos erros que, a bo
seguro, teño.

Pero o que tamén me poden crer,
porque é certo, é que transmito
nestas verbas o meu sentimento
pola Illa de ONS. Saíume todo do
corazón.

E como esto non é o meu, con
que houbera, soamente, unha
persoa a quen lle gustara,
sentírame, xa, satisfeito.

Velaí van estas verbas, pois,
que adico con toda miña alma a
esa fermosa ILLA de ONS e a
os illáns.

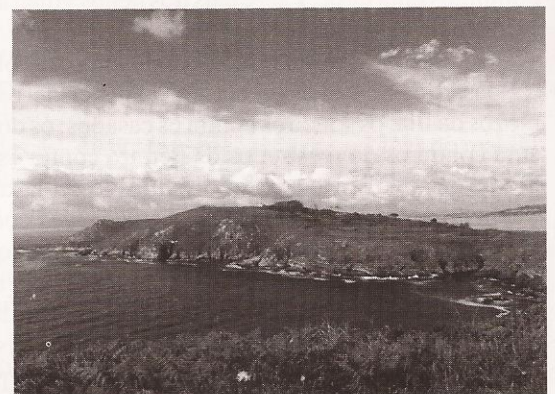
Lembrando a Ons

Emerxiches ILLA de ONS,
como perla, do fondo do mar.
Es a ledicia dos meus ollos,
es miña rima, meu cantar.

Si lembrarte é un soño.
Si mirarte me fai feliz.
Miña terra, Illa miña,
¡Namorado estou de ti!

Que sinxelas as túas xentes
ONS ¡amor dos meus amores!
Que beleza a das túas augas,
teus mencies, teus solpores.

Terra, mar, aire,
alma e corazón son teus.
Miña terra, Illa miña
¡Que acerto tivo Deus!

Enseada de Caniveliñas Ons

EN TEMPORADA:
Caza
Lamprea
Angulas
-
AMPLIA CARTA

Restaurante

Casa Dora

José del Río, 6 - Teléf.: 986 881 383 - MARÍN

